

1649

מדינת ישראל
הכנסת

ע.ע.

פרוטוקול מס' 30/ב

מישיבה חגיגית של ועדת העבודה שהתקיימה במשרד העבודה
ביום ד', ט' בניסן תשי"ז (10.4.1957) - בשעה 9.00

ג. כ. ו. ד.

חברי הועדה: ע. גוברין - היו"ר
ב. אידלסון
א. רימלט
י. ריפתין
א. שוטסק

סוזסונים: ס. נמיר - שר העבודה

י. אהרנסון - ספק עבודה ראשי
ל. גרפונקל - רושם אגודות שיתופיות
א. הובנה - מנהל מח' המחקר
ז. חן - ממונה על יחסי עבודה
ג. שעל - מ"מ מנהל המח' ליחסי
עבודה
צ. בר-ניב - יועץ משפטי
צ. - מזכיר אישי של השר

סכר-חול / אגודת הארבעה

(שר העבודה, ס. נמיר, מציג את חברי
ועדת העבודה ועובדי משרד העבודה
הנוכחים בישיבה).

פוחח את הישיבה.

היו"ר ע. גוברין:

לפני שאסכם את פעולות ועדת העבודה של
הכנסת במושב השני, אני רואה חובה לעצמי לציין שני דברים:
א. אני מניח כי כל המסובים מבינים, כי
העובדה שועדת העבודה מקיימת את ישיבתה במשרד העבודה היא לכבוד לנו,
וכי בזה לא נוטל ולא נפגע במשהו הפיסקות הפרלמנטרי של הכנסת על ועדת-
העבודה ועל משרד העבודה.
ב. אני רוצה לציין, כי קיימנו יחסים
טובים ותקינים עם משרד העבודה - עם השר ואנשיו העומדים אחריו בקשר

מחסיד, איני זוכר אף מקרה אחר - לא במושב הקודם ולא במושב הזה - שהשר או שליחיו בוועדה נדרשו לברר ענין כלשהו ולא נענו בנפש חפצה. היו גם מקרים לא מעטים שהשר ושליחיו בכנסת נטלו יוזמה, גם מבלי שנדרשו, והביאו בפנינו שאלות ובעיות וכן מסרו דו"חות על פעולות המשרד.

אני מודה שעוד לא סיפלנו כהלכה בכל הבעיות שלפנינו, ראשית, טרם קיימנו את הישיבה השנתית עם המוסד לביטוח לאומי ובמשרדו, כמו ששינו בשנה שעברה. עוד לא עמדנו דיינו על בעיות ההכשרה הטקצועית, כולל המכון לפיריון עבודה, שיש להן חפקיד מכריע בהשרשת העולים בארץ. יש עוד כמה מדורים שעוד לא התפקנו לעיין בהם, לשמוע דו"חות, להשיג השגות ולהעיר הערות, כפי שאנו חייבים לעשות על פי הסמכות שהכנסת הטילה על ועדת העבודה.

מיימנו השנה את הדיון בכמה חוקים ששר-

העבודה הביא בפני הכנסת: 1. חוק הגימלאות לנפגעי הספר: 2. חוק הביטוח הלאומי (תיקון), הקובע מתן גימלאות לנפגעי עבודה עצמאיים, ענף שאינו קיים בארצות בעלות מחירת רבה מאיד בכיסוח לאומי. בענין זה אני רואה חובה אישית וציבורית להגיד, שאח לא נגדיל במשהו את המנגנון שיארגן את ועדי המסיוח, אולי לתקופה קצרה של שנה-שנתיים, אני מסופק אם משרד העבודה יצליח למנוע את האונות העבודה הרבות. דרישה זו טובאת בכל כינוסי ועדי הפועלים לענין בטיחות בעבודה, ואין לחשוך בוועדי הפועלים שהם בעד ניפוח המנגנון דוקא.

נשארו לנו לבירור 3 חוקים: 1. חוק

המהנדסים והאדריכלים, שבקשר אליו שמענו את כל הנוגעים בדבר ועכשיו עלינו להיכנס לעצם הדיון; 2. חוק הגנת השכר, שלמעשה מיימנו את הדיון בו, אבל נשארו שני מעיפי יסוד שאם יזכרעו לכאן או לכאן, תהיה לכך תוצאה רבת משמעות לגבי החפתחות החוק, ומשום כך השארנו זאת לשיקול גוסף ולא מיימנו את הדיון בחוק; 3. חוק אפיית לילה (תיקון), שבקשר אליו עלינו עוד לשמוע את הנוגעים בדבר.

אני מרשה לעצמי לציין, כי הפיגור בדיון

על חוקים שהועברו אלינו במושב זה קטן יותר מאשר במושב הקודם, ואם לא יציפו אותנו בחוקים חדשים רבים, אני מקווה שלא רק נמיימנו את הדיון בחוקים שכבר הועברו אלינו, אלא גם בחוקים החדשים שיועברו אלינו.

כבר אמרתי במליאת הכנסת כי, לדעתי,

הציבורית הישראלית טרם עמדה על המשמעות הכלכלית, לא רק הסוציאלית, של חוקי העבודה בארץ, ומשום כך חברי בוועדת העבודה ואנוכי איננו מודרזים יותר על המידה באישור החוקים אלא אחרי שאנו מלבנים אותם עד כמה שידנו מגעת. מדינות לא מעטות בעולם יכולים ללמוד מחוקי העבודה שלנו לגבי ההגנה על העובד, והבעיה היא שהמשק יוכל לשאח בהם.

ועדת העבודה הקדישה את עיקר מעיינותיה

במושב זה לבעיות התעסוקה והקליטה בעבודה, ובענין זה העסיקה הועדה, על דעת כל חבריה, את הכנסת ואת הציבוריות הישראלית לא פעם, וזאת על דעת השר ובהסכמתו, ולא פעם גם ביוזמתו. הבירורים בבעיות אלו היו מעסיקים ומטושטים, לא פעם היו בינינו חילוקי דעות, לא פעם היו חילוקי דעות בין ועדת העבודה ומשרד העבודה, אולם כולנו התייצבנו לימין השר וחבריו לעבודה כדי להחגבר על האבטלה למען קליטת העליה.

שר העבודה פרש לפנינו תכנית רחבה לשיכון וחטמוקה; אולי התכנית העצומה ביותר מיום קום המדינה. הביצוע הוא במסדים שטרם עמד ביניהם ובוה ייבחר כוחו, לאחר שהקציב היובטח.

ועדת העבודה ניסתה במידת יכולתה להביא את חרוטתה לתנופה הגדולה שהגענו אליה כיום בארץ, ואני שמח לציין שכל חברי הועדה נוטלים את מלוא חלקם בעבודה זו.

אני חייב לציין - ואני עושה זאת בסיפוק רב - כי בוועדה העבודה שוררים יחסים יפים וטובים בין החברים. הנירורים הם ענייניים, רחוקים משמץ של פולמוס, ואני רוצה להשתמש בהזדמנות זו כדי להגיד, שאני רוכש כיו"ר הועדה הרבה תודה לכל אחד מהחברים על העבודה המשותפת והנאה.

אני רוצה בהזדמנות זו להודות לה' בר-ניב, עילם, לוטן, הממונים על האונות עבודה ומסכוכי עבודה, הקשורים אתנו כל השנים ומסייעים בידינו במלוא היכולת והצורך.

לפנינו עוד עבודה רבה לקראת המושב הבא ואני מקווה שנעמוד בה. אני רוצה לאחל חג שמח לחברי ועדת העבודה, לשר ולחבר עוזריו, ואני כולל במירוש את ידידנו ורטהיים, שאני מוטר לו בהזדמנות זו ברכה לרגל פרישתו מהעבודה.

1. ריפתיין: זו הפעם הראשונה שאני מכר בכר בבנין משרד העבודה, ואני מזכיר לציין כי החרשתי טובה מאוד. אני מחרשם טוב כאשר אני נכנס למשרד שאינו מפואר, וזה בגלל שתי סיבות: 1. בגלל הדיספרופורציה במצבם של אנשים שונים בארץ הזאת; 2. הדבר מזכיר לי זכרונות מהעבר, את בנין ההסתדרות בחקופה סטוייסט ואני מצטער שה' עילם, המשתלב בזכרונות אלה, אינו נוכח כאן כעת.

לשר העבודה יש תכונות סימפטיות: יש לו חחושה אסתטית מיוחדת, יש לו חיי רגש, הוא פוליטיקאי לא לפי תכנית, כך שגם כאשר יש בינינו אי-הבנות, יש בינינו הבנה על בסיס תרבותי.

אני מאשר בהחלט את דברי היו"ר, כי הדיונים בוועדה היו חבריים מאוד, גם הודות לו וגם הודות לחברי הועדה האחרים. חוץ מהיכוחים הכלליים על הבעיות השונות, הוצים חברי הועדה להשיג את המכסימום על איזה בחיס ריאלי.

החרשתי מדברי מר נמיר, בעיקר מדבריו על המחלקה לטיפול בתלונות אי נדיביות. יש לי רושם שיש אצלנו לפעמים הרבה קשיחות לב בירוקרטיה, וישנן בעיות שאי-אפשר לפתור בלי יחסים לבי טבלו של האדם ולגבי חבלת של המוני אנשים. זה לא רק ענין של סכסכות זה ענין של חחושה. כל כמה שמשרדי המסילה וחברי הכנסת יאזינו יותר לשאלות קונקרטיים של החיים, יהיה טוב יותר למדינת ישראל ולממשלתה.

אני מצטער שחבר הועדה אלמוגי אינו נוכח כעת אתנו בגלל האסון המשפחתי שארע לו. אני מציע לשלוח לו ברכה להבראת בנו.

א. שו"ת:

קודם כל, אני צריך להגיד שכל דברי הביקורת שלי אינם נגד משרד העבודה, אלא נגד מדיניות העבודה. המיד הערכתי - גם בהופעותי הפומביות בכנסת - אח המעולה העצומה של משרד העבודה, שכזה הוא אינו דומה לשום משרד עבודה באזור מדינה בעולם. זהו משרד יוזם, משרד בעל מנופה, משרד ההולם מדינה בארץ הקטנה לחיה.

בהזדמנות זו אני רוצה להגיד, כי לפרות הביקורת על שרת העבודה לשעבר, המיד הערכתי לא רק את אישיותה ושקדנותה למילוי החפיקים המיטלים עליה, אלא גם את שכלה והבנתה לביצוע מפעלים. את התפתחות משרד העבודה יש לזקוף הרבה לכשרונה הארגוני של גב' גולדה מאיר. גם בעמיד לא נתעלם מהעבודה הכבירה של משרד זה, הן בשטח קליטת העליה, הן בשטח החינוך, והן בשטח השיכון. אני מאחל למשרד העבודה שלא יהיה מקום לביקורת אופוזיציונית על פעולותיו, כי אני חושב שתבדיל מפלגתי מעוניינים לבנות את עצמם מבחינה מפלגתית דוקא בשטח זה.

אח היה אדם בארץ, אחרי דוד רמז ז"ל, שתרם את התרומה הגדולה ביותר בשטח יחסי עבודה, היה זה מרדכי נמיר. אילולא הוא לא היה כיום לא רק שלוח ביחסי עבודה, לא היתה קיימת בכלל לשכת עבודה משותפת, וחלוקת העבודה היחה ממנהלת באותה צורה טאווה כפי שהיתה בשנים הקודמות. מהקמת לשכת העבודה הכללית חל שיפור רב בכל שטח יחסי העבודה, ואני מקווה שיהיה שלום כולל בשטח זה.

כאשר מרדכי נמיר נתפנה לשר העבודה, היתה לי הרגשת שמחה מיוחדת, ואני חייב להגיד שלא התאכזבתי עד היום. שר העבודה, שבא מעבודת האסדרות, סגלה גם יחס מיוחד לענייני החתיקה בשטח העבודה, הוא עוקב אחרי עבודה היעדר ושותף לה. אין כיום כל מרחק בין חברי הועדה לשר, דבר המביא ברכה למשרד העבודה וברכה להתפתחות יחסי העבודה בארץ.

ליו"ר הועדה יש חלק מכריע ביחסים הטובים השוררים בוועדה. יש לו יחס טובלני לויכוחים המנהליים בוועדה, יש לו חוש הומור, וכן יש לו תשומת לב לחביעות נציגי הארגונים השונים המופיעים בפני הועדה. למרות שהיו בשנים האחרונות תקופות טוערות מאוד ביחסי העבודה בארץ, הוא מעילה לא איבד את חוש ההומור וחוש הפרופורציה באופן ניהול העניינים. דמוי שאיננו מסהרים כל-כך באישור חוקים, כי אם מלבנים את הבטיות באופן יסודי.

אשר למר בר-ניב, כשמו כן הוא - הוא בר-ניב ברור ומסודר. אילולא הוא עם ניב השפחים שלו - ואיננו צריכים להתבייש בכך שאיננו בקי יום בכל בעיות עריכת החוקים - אילולא הסבריו ויחסו הכוזבין גח לחברי האופוזיציה, לא היינו מתקרמים הרבה. אינני יודע אם יש למשרדי ממשלה רבייה יועץ משפטי כל-כך מוכשר, לפעמים לרעת האיפוזיציה ולטובת הממשלה, כמו למשרד העבודה. אני מאחל לו הצלחה בעבודתו.

אני מציע לקיים פעם סיוור למכצעי משרד העבודה, על מנת להכירם באופן אישי.

לממשלה ולשר אני מאחל הצלחה כה רבה בניהול ענייני העבודה שלא יהיה מקום להצלחות אופוזיציוניות.

א. רימלט: נכון שאין ועדות רבות בכנסת שהדיינים בהן הח.מח.מח. הרמוניה כמו בוועדה זו, בדברים עקרוניים כמעט ואין חילוקי דעות. לפעמים קורה שחברי מיעות שונות מגיעים לאיחה מסקנה נחמד בימיקים נוגדים. כן לא קורה בוועדות

אחרות של הכנסת החברי טיעה אחת מופיעים באופן חפשי עם דעות טנוגדות, וזה מפני שאנו רואים את הדברים בכל חשיבותם ומרגישים שאנו יוחסיים לפעולה העצומה של משרד העבודה, אפשר היה בטאמץ קל ליותר על משרדי מטשלה רביח, אבל לא של משרד העבודה, מפני שהוא ממלא פונקציות רבות - פעולות יסוד של בנין המדינה ויצירת דפוזיט לקראת חתים תקינים לאחר שנעבור את הגליה המוערים של מצבנו המדיני והכלכלי.

טוב שבראש משרד העבודה הועמדו אנשים המעוררים בחיי העבודה ובציבור המועלים, ושיי להם גישה מטלכחית רבת היקף והרואים את הצרכים הכוללים של המדינה.

יו"ר הועדה נוהג לפעמים ביד חזקה, אך אנו נכנעים לו ברוח טובה, מפני שאנו יודעים כי בידו המנוטה הוא מוכילנו בדרך בטוחה, אני רוצה לציין את הלויאליות של היו"ר, שבה הוא משתדל לצאת ידי חובת כל הגוונים והשכבות.

אנו מחזיקים טובה למנגנון המשרד ולכל אלה שאנחנו באים אהם בטגע, מפני שאנחנו לא רק נעזרים על ידם, אלא גם לומדים מהם.

אין חילוקי דעות על כך שתחיקת העבודה של מדינת ישראל היא לכבוד לנו, והכבדה מטויימת היום חסירה תקלות רבות בעתיד.

אני מאחל לשר העבודה הצלחה בעבודתו גם להבא, כי חחילתו היחה יפה מאוד ומעידה על המשך טוב.

כבה אירלסון:
הדבר המציין את ועדה חברי העבודה הוא זה שהם רואים עצמם כנחבעים, נחבעים מצד אלה הנעונינים בחחיקה ישראלית נעניני עבודה, ונחבעים מצד המדינה, והיכולת לשמור על שיווי משקל כנחבעים היא תכונה גדולה לועדה המרכבת מפלגות שונות.

אנשי משרד העבודה העובדים אהנו בשטחים שונים אינם מופיעים כצד, אף פעם לא הרגשתי את מר בר-ניב כצד, אם כי הוא דיבר בשם החוק, מר בר-ניב הצליח בזה, שקודם כל, לימד אותנו לקרוא חוק בלשוננו הנכונה, אם כי לא פעם הוא כתוב, כמו כל החוקים האחרים, בלשון די מסורבלת.

כאשר מר עילם מופיע בפנינו, אפילו אם הוא מדבר על חוסר עבודה, איננו מרגישים זאת בדבריו, הוא מדבר בנחת, דבר המשפיע עלינו שנוכל להתגבר על מצב זה.

ואם אנו שומעים את דברי ד"ר לוסן, אנו רואים שכל הנעיוח כאות על פתרון, אנו מרגישים התקדמות ורואים בפרטפקטיבה גם ביטוח מפני אכטלה.

מר ורטהיים הוא כאילו איש מטוג שלישי, מייצג גם את העובדים וגם את המעבידים.

כל זה משפיע על היחסים הטובים בינינו

לבין משרד העבודה.

לא רק שאני מכבדת את שרת העבודה הקודמת, אני גם אוהבת אותה וגאה על כך שאשה מילאה תפקיד כה נכבד. אני אוהבת גם את השר הנוכחי, מר נמיר.

אנשי משרד העבודה צמחו מתוך תנועת העבודה, ולכן יש להם יחס והערכה לעבודה במור יסוד חיים של הסדינה. הלואי שמשרד העבודה יחד עם השר יהיו עטוקים בעבודה פרודוקטיבית; הלואי שהעובדים יעבדו, העוליים יקלטו, הסיכון יהיה הולם עם עני, אבל עם עובד; הלואי שהשרים שלנו ימצאו בועדת העבודה את מלוא היכולת לחבוע, נראה עצמנו גם בעתיד כנחבעים ונמלא את תפקידנו. חג שמח!

צ. בר-ניב:

ראשית, אני חייב תודה בעד המחמאות, ובחור אופטימיסט שיש לו נוש הומור אני

מוכן לקבל כל מה שנאמר עלי כרציני.

ההבדל בין ועדת העבודה לוועדות האחרות שאני מעורב בהן במידה זו או אחרת הוא זה שבועדת העבודה הדברים גלויים ויודעים מראש את הוצאות הדינרים, דבר שלא תמיד קיים בוועדות אחרות. יש לכך כמה סיבות: ראשית, אני חושב שיש הרבה פרלמנטים בעולם שיש לחבריהם הכרה סוציאלית כל-כך ערה כמו לחברי הכנסת, ועל כן חוקי העבודה מתקבלים תמיד פה-אחד, ובמידה שיש הסתייגויות, הן תמיד ספני שלא ניתן די. כמעט אף פעם לא היו הסתייגויות בכיוון ההפוך - שניתן יותר מדי. כמו כן, אינני יודע אם יש הרבה ועדות עבודה בפרלמנטים השונים שבהן אין בכלל ייצוג של נותני עבודה, כמו אצלנו, שאם ישנם בכנסת כמה נותני עבודה, הם יושבים בשל כך כמעט כנעלבים, עובדה המכבירה לפעמים על תפקידי, הסתייבני להעמיד לפעמים את הנעיה, לשם איזון, גם על הצד השני של המטבע.

ישנו עוד גורם - היחס בין משרד העבודה וועדת העבודה. לא קיימת אצלנו חשדנות, והסיבה פשוטה: נולדנו באותה שעה, אין אצלנו מצב של משלות שהגיעו לשלטון והתחילו ללחום על סמכויותיהן. למעשה, אנחנו יושבים ביחד. לא היתה אצלנו אף פעם מלחמה בין הכנסת והמשלה. הסמכויות אצלנו משולבות באופן שזר לא יבין זאת. אנגלי, למשל, לא היה מבין את חלוקת הסמכויות הקובעת, כי השר מתקין תקנות באישור ועדת העבודה, דבר שלא היה קיים אף פעם באנגליה. אצלנו הוכח כי שילוב הציבור עם הגוף המבצע היא הדרך הבריאה. חלוקה זו של סמכויות, צורה זו של ביצוע בתיקוח ציבורי, אופייניים רק לנו.

לדאבוני לא נוכל לקיים את משאלתו של היו"ר להצניע במושב הבא בהגשת חוקים חדשים. אגב, המושב הזה התחיל בפיגור עצום בדיון על חוקי עבודה, פיגור שחיסלם אוחו באופן הממריץ אותנו להגיש חוקים חדשים. בקרוב נגיש לוועדה שני חוקים, שאושרו ע"י המשלה ויונחו עוד השבוע על שולחן הכנסת: 1. חוק הביטוח הלאומי (תיקון), חוק שיאפשר קבלת קיצבאות זקנה לאנשים שלפי החוק הקיים אינם זכאים לכך; 2. חוק רישום ציוד הנדסי, חוק שכני שאינו נוגע לעניני עבודה.

אתם עוד חייבים לנו חוק שכר עבודה שווה בעד עבודה שווה.

ב. אידלסון:

שר העבודה הבטיח למנוח ועדה לבירור בעיה זו. יש היסטוסים רבים בתנועת הפועלות בקשר לענין זה. הענין נמצא בדיון, לעת עתה לא בשלב של חוק.

צ. בר-ניב:

במסגלה מונחים שני חוקים: 1, חוק אגודות חגמוליות, שלמשה כבר אושר עקרונית ע"י הממשלה וועדת השרים צריכה לאשר את ניסוחו; 2, חוק ארגון החעמוקה. הסיוסטה כבר הוכנה והממשלה צריכה לאשר את העקרונות; 3, אנו מעבדים חוק איגודים שיתופיים חדש, ואני מבין שבסוף המושב הבא יונח על שולחן הכנסת.

שר העבודה מ. נמיר:

אני שמח על הרעיון לקיום הישיבה בתוך

הביח הזה, יכול להיות שהדבר יתכן

למסורת גם לפנים הבאים, ויש לכך מעלות מכמה בחינות. אני רק מצטער שחלק חשוב מהעושים במלאכת המשרד אינו נוכח כאן - ה"ה עילם, טבה, כוכבי, לוסן, ברטל ועוד - אבל הם ידעו על הפגישה הזאת וכלי ספק תהיה להם הרגשה מיפוק לאחר שינסו להם מה שנאמר עליהם. בעצם, משרד העבודה מקיים רק אח מחצית עבודתו בירושלים. העבודה הסדורה בשדה - כמו שיכון, מע"ץ, בטיחות והיגיינה בעבודה, מידות, משפח ועוד - מרוכזת בחל-אביב.

איני יכול להגיד שאני כבר מכיר את כל

עובדי משרד אישית כהלכה, אולם ברצוני לציין דבר אחד שבו נבדל משרד זה ממשרד הממשלה האחרים, אולי זה כחוצאה מכך שהשר הראשון היה מר בנטוב ואולי בגלל אופי העבודה - בראש המשרד הזה עומדים אישים מכל הזרמים שבכנסת ויש להם סמכות של הכרעה, שיקול-דעת וייעוץ, לא רק שרת העבודה הקודמת הרגישה שאילו הפסידה מישהו מהאנשים האלה היתה מצטערת על כך, אלא גם אני, שבאחי לעבודה זו מהרגלים אחרים לגמרי, מהעבודה בהסתדרות שבה עובדים רק חברי ההסתדרות ושיש בה רוב אנמולוטי למפלגה אחת, לא החעוורה אצלי אף פעם שאלה מהי השקפתו הפוליטית של הפקיד הבכיר המטפל בעניין או מייעץ בו, וזהו אחד הדברים המוזרים באורח החיים הבינמפלגתיים במדינתנו.

אינני חושב שאני צריך להגיד משהו על

שרת העבודה לשעבר, עבדתי איתה שנים רבות, אולי יותר ממישהו אחר במדינה. אני חושב שהיא אחד הפלאים המתהלכים איתנו במדינה.

אשר לעניינים עצמם, אני יודע שהפעם גם

האוצר גילה יחס של הבנה למצב הפיננסי. גם העובדה שהיתה ועדת קיצוצים אשר גייסה 10 מיליון ל"י לחעמוקה אוסרת הרבה. אנו ניגשים לעבודה בהרגשה של יתר בטחון.

אם לא יחול שינוי במטדי העליה, כפי

שהיא זורמת כיום מאירופה, אין ספק שהיה ריבוי גדיל מאוד במספר הטובטלים. לכאורה נראה כי בעיית הקליטה היתה הפעם קלה יותר, אולם זוהי טעות. במידה שתבוא דרך פולין גם עליה מרוסיה, תהיה קליטתה קשה לאין שיעור: 1. בגלל העובדה שאלה יהיה בני דור שחינוך לכך כי הכל צריך להעשות ע"י המדינה, הוא אובייקט לטיפול ולא סובייקט לקביעת גורלו האישי, הם אינם רגילים לפלס דרך בכוח עצמם, וזהו הרגל פאטלי בשבי לנו; 2. בגלל ההרכב המקצועי. בודאי יבואו אנשי מקצוע חשיבים מאוד, רופאים, מהנדסים, טפנאים, אבל היתר יהיו מחוסרי מקצוע לחלוטין ומחונכים בהשקפה נגד עבודה אישית.

חבר הכנסת יוסטק ציין את העובדה שיותר

מצב יחסי העבודה בין פועלים לפועלים, מצב שהביא בשנות ה-30 לסכסוכים שהגיעו עד לשפיכות דמים. היה זה הישג חשוב בעל ערך היסטורי שהסתדרות העובדים הלאומית אזרה עוז והחליטה להוציא עניין זה ממשחק המאבקים שבתוך ציבור העובדים.

אני שמח שהיתה לי זכות אישית לקיים מצווה של שילוב הציונים הכלליים בהסתדרות העובדים הכללית, ועי"כ חל צמצום נוסף בשטח החיכוכים הבלתי הכרחיים בין פועלים לחועלים.

אני חייב לציין, שעם הניגודים בין הסתדרות העובדים הכללית לבין הסתדרות העובדים הלאומית, לאחר הקמת לשכת העבודה הכללית קיים מינימום הוגן של שמירת יחסים, יאני מיחס זאת לחבר הכנסה שוטטק באופן אישי, נכון שאני פוליטיקאי לא לפי חכמית.

מכל הברכות אני מאחל לעצמי שאהיה שר עבודה ולא שר אבטלה, שר של עבודה טלאה, עד כמה שאפשר.

תז"ר ע. גוברים: אין לי ספק שמלאו את ידי לשלוח ברכה לשרת העבודה הקודמת, הגב' גולדה סאיר.

אני מודה לחברים על הדברים הטובים שהשמיעו באזני - אשתדל להיות ראוי להם.

בקשר לסיוור, אמסור לכם פרטים במשך היום.

בשמכם ובשמי אני רוצה להודות לשר על הישיבה הנעימה, ולכל חבר העובדים אני מאחל הצלחה בעבודה ושחיה עבודה בישראל.

(הישיבה ננעלה בשעה 11.00)